

מז:

עין משפט
נר מצוה

על אלו מומין פרק ששי בכורות

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ודילמא וכו'
כלומר אם ת"ל בטור:

רבינו גרשום

[illegible]

או דילמא ספוקי מספא ליה. אם זכר הוא אם נקבה הוא. וזהו
קאמר עמו עמו אם חיתנא לומר קאמר אם חיתנא לומר ו' ספק
בכור הרי מומו עמו: למילקא עליה כו'. אם אמרה בכור הוא לקי
דבכור בעל מוס נמי אכור בגיהא ועבדוהי אם ספק הוא מספיקא
מלקין ליה: אי נמי למיסייה לכסן.
אם בכור הוא עומד לטען ואוכלו
במוס זה ואם ספק הוא אוכלו ישראל
במוס זה דעין ספק בעל האכלו
במומו לבעלי הדמויא מחבירו עליו
הדאיה: (כו) דילמא אם חיתנא לומר
קאמר. כלומר אם בכור הוא
מומו עמו: הי' בתורה הכניס' וזכר
ולא נקבה. וזכר חמיש גבי עולת בקר
וזכר תמיס יקריבו ומשמע ולא נקבה:
כשהוא אומר וזכר למטה. כעולם זאנן:
ס' פל'. דלא חייץ לגופיה למעוטי
נקבה דהא חיתנא עליה: לה' הוליה
טומטוס ואנדרוגינוס. הוא דלמא:
מני. האי דלחמיט טומטוס ואנדרוגינוס
מוכר בתרא: אילמא ס'ק. דלחמיטין
הא טומטוס ואנדרוגינוס ספק הוא:
ואלטריוכא קרא למעוטי ספיקא.
בתמיה. אם ליכא ספק קמי שמיא אלף
ודאי משום דבריה בפני עצמא הוא
דלחמיטין ליה ודלא תמ'ק: אלף רבנן
בסרא. דלחמיטין דפשיטא להו דבריה
הוא ו' וקאמרי חותמיא בכור אלף גנוו
ועבד: פיוקין ליה טומטוס ואנדרוגינוס
ונקבה מחד דאם זכר אלף גבי בכור לא
חמי אלף חד זכר וקממעט ו' מיניה
כילו טומטוס ואנדרוגינוס מחד זכר:
אלף פשיטא דר' שמעאל. מוקמינן לה
ודענ' למפוש' דהא הכהן רבנן לא

מזינן לאומקאמא⁴ ופשיטא ליה דזכר הוא ו'י' ביינו וזילעפירין למעוטי.
 דלפ"ג דזכר הוי לא קדוש שום קדושה אם אקדושיה לשום עולה ואפילו
 בגיזה ועבודה שהו וזמזר קמא לא נפקא לך למעוטי מקדושה דהא
 גיזה בבור מביד חזר וזכר ואלא ממעטי ליה ר' ישמעאל מנחה דלא ש'י
 יא' משום מום אלא לישטת: אלא אי סוקוי מספקא ליה. אם זכר אם
 נקבה מו לא מיומקאמא הך אליביה נדריין דקרא למעוטי יאספק דלא אתי
 וזמאן מוקמית ליה: לעולם רבנן כתרמי. ודקאמית מציפין לו מזה קרי:
 דהא גבי בטר מחזר קרא נפקא להו לאי הוי דגבי בטר מרי יא' מחזרי:
 הוכר. הוכר קדושיה: יוכריה. אשר ליה הוה הוכריה ליה יא' מחרקין.
 דקאמרי רבנן כתרמי בריה הוא כהנדרוגיטוס: אבל טומטוס דכרי
 הכל ספק. ואכור בניה ואיני נשטת לא כתרמי ולא כתרמי: אלא
 מטפה. דספק הוה בערפין יערך יא' כהדס לא בערף איש לא בערף אשה:
 אלהם

כדי למעט אנדרוניגוס אם הוא זכר לפי שהוא זכר משונה ועד נקבה דוקא ולא נקבה או נקבה דוקא ^ל (אבל) ולא זכר ולא נפרס דהוא ^{בא} (א) זכר חסדא לקמן נמי אשכחן ר' יוחנן דליה ליה דרבי חסדא יודים מדין וזכר אם א"כ נהאלה זכר וימדין נקבה אם א"כ נמאנא נקבה ויהיה הן ולית ליה לרבי חסדא דרבי חסדא וכן אביי ^ב צ"ק דהנהיג לקמן אלא משהה בערכין ישרך ומיימי ראייה מצרייחא דממשית ליה ויהי ההם איבא ימור דמשום אנדרוניגוס לא נצרך אלא חד וי"ל דההם נקבה ויהיה נקבה ונקבה וי"ל והא דפריך מאס זכר אם נקבה לא הו"ל משיטא אם זכר אם נקבה אלא משיטא דנקאמר בדרבאמר המלה דהכי דריש ליה בתורת כהנים אבל אם זכר אם נקבה דכתיב בשלמי ק אלו קדשים (דף ט:) לרבות ולד בעלי מומין ^א והשנה פריך שפיר כחולו אם שבע פרט לכלאם או עו פרט לנדה: **י קמעה** בריהו דלדמ סמי מכאן טומטוס וכו' חולו משהם נקבה אנדרוניגוס: היינו דלאטריך קרא לעומתו ומתה מהאי טעמא גופיה לא קניש קרא אמר היינו דלאטריך קרא למעטי דאע"ג דזכר הוא לא קדיש שום ולא לא נפקא ^ב ל' למעטי מקדושה דהא גבי כבוד כתיב חד זכר ולא נחת עכ"ל וקשה לפירושו מוס מעיקרא לא חסיב בניהו ועבודה אלא נחלפת בניהו היום גורו דהא רבנן וי"ש פ' אחרים מרש"י אשכחו נקבות שלו הנהיג מוס ולפי"ל צ"ל דהא האי קרא לאשמעין ^א במקום ד' למעטי לאשמעין דגרע מבצל מוס דבעל מוס נחפס ^{בא} בתמורה ויקא שפיר אלתריך למעטי דלין נתפס בתמורה דס"ד דמפס אפילו ד' (דף ט:) וכיון שיש בה קדושה הגוף משמע דמיתפס בתמורה וגם דאפי"ה נתפס בתמורה לקדושה דמיה ודעוה וגבי אנדרוניגוס דמשמע גמורה וי"ל דהכי פריך ^{בא} מדלאטריך קרא זכר למעטיה מהקדבת לא הו"ל למיכתב ימורא ^ל דזכר דמשמע דמשמע ליה משעם דלית אל דילמא אחיא כתנאי אחרני דסברי זכר הוא כגון רבי יוסי דפרק הערל

אֵילִימָא ת"ק (ספר) ספיקא הוא ואתי קרא לפעוסי ספיקא. ואתי מנה ליה דטעמא דת"ק משום ספיקא דילמא הוי כחטוסי הפנימויות שנפגמו ושנגממו דהוי מוס לענין דלון שוחטין במקדש ולא היו מוס לענין כהנים ולעולם כבוד דר' יוחנן דמקדאמר ר' ישמעאל כדרימא כבוד הוא ומומו עמו מכלל דת"ק לא הוי ודאי כבוד: **ואתי** ת"ק לפעוסי ספיקא. כי היא גזוה פירן כפ' בתרא דיומא (דף עז.) גבי וכן וזכריות וספרק דס שמיטה (דף נה.) וספיק דחולין (דף כד.) גבי תחלת האכזב שמה וספוק לא דמי לשאר דחולין דממעטין מקרא לקמן כפ' בתרא (דף נה.) ושערי ודאי אמר רחמנא ולא שערי ספק וכן בתרא כסוף מיר (דף סה.) ספק כהנה דקמה ספק שני לן קדש דממעט ליה מלטהרו וא' לטמא הואיל וספוק הכבוד כטברה מחלה וי' (פעמיים שהיה קדש וטומטום נמי היה שייך שפיר למעטו) שיש מהם זכר ויש נקבה ופטור הכבוד כל זמן שהוא ספק אבל כיו ותחלת האכזב אנדרוניגוס כולן שוים דקמי שמיא גליל כי אם מיה אס כהמה וקמי תחלת הכבוד חבוב גדול וא קטן ואס אנדרוניגוס זכר וא נקבה ואתי הא דר' דס"ל דאנדרוניגוס ספיקא הוא וי' דמפרש כסוף תחלת (נה דף נה.) דממעט גזוין ונאודס (אנדרונאמר כסוף הערל (ויחזי דף סה.) הלכה כר' יוחנן דלא הכריעו כי אם זכר וא נקבה וזכרי כפני עזמא דקאמר רבי יוסי כדרימא לאו דקרא וספיקא ממעט ליה

[illegible]

מדרבנן כדמוכה ליה לעיל בפ"ב (דף יד.) דלמר קדושת^א (מומז) נהם היינו לאנטרין קרא לתעטוי דאע"ג דזכר הוא לא מקרבינא ליה דבשר הוא מומא לאפוקי מדרשא דלבי ורבא דלעיל^ב (לוי) ומרין קרא לאיטא ו"ח א"כ מאי פקיסא אילמא למ"ק ספיקא (ג) ואמר קרא למעטוי ס' ויה נקבה ליה דתמרה דרבינן דר"ש בתמורה פסקא אלו קדשי עושה תמורה^א קדושה דרבינן כמו תמורת הפסח דראוי שאינה קרינה ליה קרא הכא אפילו הי ספיקא לפי שאינו לא זכר גמור ולא נקבה עולה כיון דפסק נקבה הוא דאי למעטוי מדיון תמורה אפילו הי נקבה זכר גמור ואם תחמר היכי דייק^ב לוי דמיפסע פשיטא ליה לרבי ישמעל

כג א מ"י פ"ב מהל' בטרות
הל' ה טשי"ע י"ד סימן
שמו טע"ף ג:
סד ב מ"י שס טשי"ע שס
טע"ף ג:

יה אור השלם

1. אם עלה קרבנו מן
הקרב ובר תמים יקריבו
אל מזבח אלה מנחה יקריבו
לזולתו לפני ה'.

2. וקרא א' :
אחאמן וזהו קרבנו מן
הקשים מן אלה
לעלה וקר תמים יקריבונו.

3. וקרא א' :
כל הלאה אשר יזל
הקדוש ויבאנו הקרב
הקדוש לך. אליהך ולא
תעבר בבשר שורך ולא
תנו כבוד אצאך.

4. וברס מן יט
והעברת כל פטר דמם
לך מכל פטר שני בהמה
אשר יהיה לך והקריבם
לך.

ישיבה מקובצת

[א] חיי מה חיל
 [ב] קרא חסידן
 [ג] רבנים וקא פשעני
 [ד] כולל מניח: [ז] יסמאל
 [ה] ווא: [ח] כבוד נמי
 [ט] קרא: [י] לומר כבוד
 הוא הרי: [יא] הוא דקמפני
 ליה: [יב] הוא דקאמרי
 [יג] דקמפני כולל מניח
 נקבה טומטום ואונדורינוס
 [יד] ווא דובר איה פא
 ווא מקריב: ליה דנקבות
 שלחן: [טו] שוי
 אלא משום טום לישטם
 הדין: [טז] חיי קרא חסידן
 [יז] ערך טומטום אדם אה:
 [יח] וואי הרי: [יט] תחלה
 דחתם משחה לעצמם
 דעמיתם שואר קא דעמיתם
 שחי: [כ] הוא דפריש
 ספון המלה דמוטום
 [כא] אלוכל: [כב] אסא אלמא. הי
 נקבה נמחק: [כג] לרב דפי
 המפלה: [כד] מעטם מוכר
 ערך נקבה טומטום היינו
 פושטם דאדא כוי לפרש
 דכלא טומטום צדיק הונ:
 [כה] אבל לא זכר: [כז] וואל
 כרב חסדא דלעקן [כח]
 [כט] כוי רמזום טומטום
 נון א משהו משאר:
 [ל] אבי דפי דחגיגה
 דמכטם טומטום מריא
 אשני דביצי מבחור ולפי
 לער האשני שפי דמדה
 דב חסדא בהויא דרב
 דמשפנין טומטום משום:
 [לא] לחמה פאי שפיר
 [לב] כוי ומימי מבחיא
 דמכטנין ליה: [לג] חיי
 ריפאל נמחק: [לד] מומין
 ואף חסרתא בעלי מומין
 ושוטא: [לה] סול הוא לבי:
 [לו] א קאדשיה לם:
 [לז] ליה אלא משום מם
 לישטם וקשה ליה מם
 מעיקר אור: א [לח] ליה
 נמחק: [לח] לאשפנין דחרין
 במסוק: [לא] דלעיל ויח
 חירין: [לב] בחסרתא וזה לא
 נחטם בחסרת: [לג] ספיקא
 הוא ואחי: [לד] נקבה דחמלה
 תקשי שו בה קרושת הונ
 כמ משריש נקבה לאשם:
 [לז] מרין אכא איצטני
 קרא דבי לעשני מחקרת:
 [לח] ויתורא וירייה בזכר:
 [לח] וייק מכה דמפשט:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones